Ч. 51. Второк 17 (4) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вел. кн. Сергій у Відни. — Справи парляментарні. — З буджетової комісиї. — Закрите хорватского сойму. — Події на Угорщині. — Санация кравевих фінансів.

Як звістно, при приїздї вел. князя Сергія до Відня заступав Цїсаря архикнязь Франц Фердинанд. З тої причини розійшла ся в суботу по Віднї поголоска про нове занедужане Цїсаря, але та вість показала ся хибною. Цїсар має нежит і лише зі взглядів осторожности відкликано заповіджені на нинї авдиенциї. Також з тої самої причини обмежено заповіджені з нагоди побуту вел. князя Сергія торжества. Обід ґалевий, який мав відбути ся в бурґу, відбув ся вчера в Шенбрунї. Цїсар цїлий вчерашний день перевів в Шенбрунї. Має сильний нежит, якого набавив ся перед тижднем. Помимо пересторог свого лїкаря др. Керцля взяв Цїсар в суботу участь в снїданю даним в честь вел. князя. По снїданю не чув ся добре. В великій ґалериї шенбруньского замку пороблено відповідні приготовленя, аби Цїсар міг в тій ґалериї уживати проходу. Виїзди Цїсаря із Шенбруна до замку у Віднї на довший час здержано. Впрочім нежит Цїсаря не єсть зовсїм непокоячий і нема причини до яких небудь побоювань. На двірскім обідї в бурґу буде Цїсаря заступати знов архикнязь Франц Фердинанд.

Виконуючий комітет молодоческого сторонництва скликав на день 22 с. м. конференцию молодоческих послів до ради державної і до сойму. В першім рядї нарад буде обговорюване становища молодочехів в справі язиковій і унїверситетскій.

На передпослїдним засїданю комісиї буджетової промовляв мінїстер Ґеорґі. Що до войскових вправ, то мінїстер не може приректи, що реченець покликуваня жовнїрів до войскових вправ буде пересунений до кінця серпня. Удїлюване відпусток в жнива є намірене. Зібраний сего року материял є підставою до остаточного розпорядженя в тій справі. Повній палатї буде предложений проєкт закона про підпиране родин, покликаних до войскової служби. Заведеня дволїтної войскової служби не можна доконати без значного підвисшеня континґенту рекрутів анї нараз. Потреба приготовленя та вишколеня жовнїрів, піднесеня якости і скількости підофіцирского корпуса. Мінїстер боронить жандармерию, котра посьвячує своє житє і здоровлє для служби. П. Ґломбіньский підніс зазив до мінїстра, щоби квестию достав в своїм ресортї основно управильнив на користь ремісників і робітників. — П. Романчук промовляє за дволїтною войсковою службою. На разі треба удїляти численнї вчаснійші відпустки. Бесїдник домагає ся уладженя рільничих викладів для жовнїрів, підвисшеня кватерункової належитости, звільненя тих, котрі удержують родини, від чинної служби, енерґічного виконуваня розпорядженя в справі знущань над жовнїрами. — По дальшій дискусиї та кінцевій промові референта буджет краєвої оборони принято. — В суботу комісия буджетова розпочала наради над буджетом мінїстерства внутрішних справ. Референт п. Морсей. Промовляли: пп. Гофман-Веленгоф, Шмід, Пльой, Романчук і Житник, домагаючи ся реформи адміністрациї політичної. На тім перервано наради. Слїдуюче засїдане нинї по полудни.

Засїдане хорватского сойму відкрито в суботу о год. $10^{1}/_{2}$ перед полуднем. Саля і ґалерия була переповнена. По відчитаню протоколу з першого засїданя, перед приступленєм до дневного порядку урядник краєвого правительства вручив секретареви палати рескрипт закриваючий сойм. Президент зарядив відчитане рескрипту. В тій хвили настав крик на сали, так що секретар довший час не міг відчитати рескрипту і президент мусів перервати засїда-

---

9)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остєна і др.

написав К. В.

(Дальше).

Не сумніваємо ся, що кождий, хто прочитав описані нами попереду штуки індийских факірів, подумав собі відразу, що то не правда, що то лиш байка. Признаємо ся отверто, що й ми того самого погляду, хоч би лиш длятого, що не мали нїколи нагоди бачити індийского факіра і єго штуки. А однак богато людий інтеліґентних і достовірних, на котрих оповіданя або описи можна спустити ся, каже, що то все дійстна правда, лиш потребує відповідного поясненя. Два американьскі фаринники-артисти їздили одного разу умисно до Індиї, щоби там придивити ся штукам факірів і підглядати, як они то роблять. Один з них рисував то, що видїв а другий робив фотоґрафічні знимки. При порівнаню на фотоґрафічних знимках не було анї слїду того, щоби шнур висїв чи нїби сторчав просто в гору у воздух, а так само не видко було, щоби факір лїз по тім шнурі кудись на гору. Противно, всї фотоґрафічні знимки показували факіра сидячого на земли і розкладаючого живо руками. То, що присутні нїби то видїли, був просто лиш блахман пущений фарипником в той спосіб, що він умів загіпнотизувати цїлі маси людий. Тим то й дасть ся пояснити, длячого оба анґлїйскі офіцири в повисшім оповіданю, що прийшли пізнїйше, не видїли зачарованого дерева. Коли же др. Гензольдт каже, що він дотикав ся того дерева, яке факір чародїйним способом виплекав до кількох хвиль, то се просто — неправда.

Ну, то хиба факіри показують свої, вже не штуки а просто чудеса за помочию гіпнотизму? То старає ся доказувати Бондеґґер в своїм виданий недавно в Берлїнї книжці про гіпнотизм в Індиї. Він каже: Джоґі гіпнотизує свою публику без її призволеня і відомости. Повні цїкавости і забобонного страху споглядають видцї на него. Они через свою напружену увагу, яку звертають на него, стають з ним в душевну звязь. В станї того напруженя они мимо волї перестають думати, а джоґови тодї легко викликати у них привид (наші люди сказали би: пустити блахмана). Бондеґґер каже дальше, що не всї штуки індийских факірів опирають ся лиш на самім викликуваню привиду; они викликують гипнотизмом лиш тоті штуки, котрі противлять ся механїчним правилам природи.

Щоби однак повірити в той спосіб показуваня штуки факірами, треба мати й то переконане, що цїлі маси народу дадуть на себе впливати силою гіпнотизму. Не дасть ся заперечити, що в даних хвилях і случаях можна легко впливати на цїлі маси народу, особливо народу темного, непросьвіченого, забобонного і легковірного. Однак все-таки не хочесь нам вірити, щоби комусь, хоч би й индийскому факірови удало ся так щось вмовити в тисячі людий, щоби они поправдї видїли то, чого в дійстности нема, значить ся, щоби уява тисячів людий нараз дала ся однаково настроїти. Коли хтось для приміру покликує ся на то, що прецї одна одніценька особа викликала в 1566 р в домі сиріт в Амстердамі пошесть конвульсийну, то се остаточно можливе так само, як зїване або сьміх одного може викликати зїване або сьміх другого, бо се єсть вплив змін нервових одного чоловіка на нерви другого. Щоби однак хтось один міг в цїлих масах лиш після своєї волї викликувати уяви, яких дійстність не представляє, того мимо всїх доказів гіпнотизму не хоче ся нам вірити і длятого наведені повисше штуки факірів уважаємо за просту видумку, яка окружає звичайно всїх тих, котрі чим небудь, хоч би навіть і грубою силою відзначають ся від свого окруженя.

Бондеґґер розповідає також про якогось факіра, котрий дав ся живцем закопати, а коли по 30 днях его відкопали, він прийшов знов до себе. Бондеґґер не був при тім і не видїв того, лиш чув то від „віродостойних" людий. Але проф. Ернст Кіне виказав, що таких „віродостойних" оповідань повно в цїлій Індиї а всї они відносять ся до одного случаю, який став ся був ще в першій половинї минувшого столїтя. В двайцяти і трийцяти роках минувшого столїтя жив десь в Індиї якийсь Гінду іменем Гарідас, котрого всї уважали за сьвятого. Він ходив жебраючи по цїлім краю. Отже той Гарідас дав ся живцем закопати а відтак, ко-

не. В часі перерви згодили ся посли на відчитане рескрипту. По розпочатю на ново нарад відчитано рескрипт, котрим постановлено закрити хорватский сойм на необмежений час. В часі відчитуваня крик тревав дальше, а по скінченю ще збільшив ся. Чути було крики: Проч з Угорщиною, проч з чужинцями! Президент зарядив списане протоколу з вчерашного засіданя. В хвили, коли той протокол відчитувано, пос. Персич кинув ся на секретаря, вирвав єму з рук протокол і подер на кусники. Засідане знов перервано. По перерві написано новий протокол і закрито засідане. Посли ще довго полишили ся в сали та живо розмовляли серед окликів: Проч з баном, проч з Векерлем, проч з Угорщиною! — Також на улицях демонстровано цілий день против бана бар. Равха і угорского правительства.

В будапештеньскім соймі інтерпельовано в суботу міністрів про демонстраций социялістів за реформою виборчою. Міністер внутрішних справ ґр. Андраші відповідав на ту інтерпеляцию. Він висказав жаль, що робітники дали ся наклонити до тих демонстраций і заявив, що в той спосіб нічого не осягнуть, але противно, палата може взагалі не ухвалювати ніякої реформи. Коли би демонстраций повторили ся, то правительство розвяже всі фахові орґанізациї робітничі.

В пятницю покінчить ся анкета в справі санациї краєвих фінансів. Між репрезентантами поодиноких країв та експертів, що виводили широко сумні фінансові відносини поодиноких країв, забирав голос м. н. також пос. др. Ґломбіньский, який заявив ся за тим, щоби до часу остаточного розрахованя між краями а державою, держава перебрала на себе 50% видатків на народні школи і санітарні відносини. Нове обтяжене горівки видає ся бесідникови сумнівним особливо через те, що рівночасно обнижено податок від цукру. Мін. Коритовский сказав, що й він згодив ся на обнижене податку від цукру тільки з важким серцем, та горівчаний податок може знести ще й значнійше підвисшене, до тогож правительство не думає відступати цілого сего податку краям, але задержить частину его для цілий державних. По промові делеґата гал. краєвого виділу др. Яля, який головно домагав ся розділу підвисшеного податку від горівки після ключа консумциї, замкнув наради мін. др. Коритовский промовою, в якій заявив, що анкета свою ціль осягнула. Реасумуючи виводи поодиноких бесідників, заявляє він, що держави і краю не можна уважати за сторони воюючі, в котрій одна мусить улягти, але радше за цілий орґанізм, котрий єсть тоді добрим, як єсть здорові всі его члени. Основна санация краєвих фінансів є конечна так само як реформа державної адміністрациї, яку она мусить однако випередити. Задля запевненя краям доходів предложено внесеня, щоби їм переказати менше більше всі посередні податки, про що однак не може бути мови. Так само не може входити в рахубу розширене державних монополів. Думку про підвисшене податку від вугля можна взяти під розвагу. Пересунене задач краю на державу є можливе тільки в незначній мірі. В справі заведеня ключа для розділу порозуміня не осягнено, а се є доказом, що ні один з предложених ключів не є достаточним. Пяти до десяти-процентовий уділ держави в платних народних учителів виносив би 60 до 70 міліонів кор. Через те уділ сей є неможливий, впрочім против него заявила ся Австрия Дол., Галичина, Тироль і Ґориция. Супротив сумнівів, які піднесено против підвисшеня податку від горівки, замічує бесідник, що нема инакшого способу на санацию краєвих фінансів. По взаїмних подяках міністра і членів анкети — наради анкети покінчено.

Новинки.

Львів, дня 16-го марта 1908.

— Іменованя. П. Міністер скарбу іменував в етатї галицкої прокураториї скарбу ад'юнктів прокураториї скарбу дра Вит. Беляньского, дра К. Пруханицкого і дра Вит. Старжиньского секретарями, концинієнта дра Ів. Спиру концинистом, а концинієнтів дра Мар. Кобилянського, дра Мар. Губриновича, дра Бр. Покорного і дра Ад. Карпушку провізорич. концинистами прокураториї скарбу.

— Є. Е. ВПреосьв. Митрополит ґр. Андрій Шептицкий виїхав за границю, де перебуде довший час в цїли відбутя курациї.

— Пир в честь дра Едв. Плажека. В четвер дня 12 с. м. відбув ся в готели Жоржа прощальний пир, який устроїли члени і урядники краєв. Ради шкільної на честь уступаючого зі свого становища Віцепрезидента краєв. Ради шкільної дра Едв. Плажека. Перший тоаст підніс новий віцепрезидент краєв. Ради шкільної др. Дембовский, желаючи дрови Плажекови, щоби в щастю і здоровлю уживав добре заслуженого спокою. У відповіди др. Плажек подякував всім присутним, вносячи тоаст в честь Ради шкільної краєвої і цілого нашого шкільництва. Дальше промавляли професор львівскої політехніки др. Фідлер іменем автономічних членів краєв. Ради шкільної, радник Двору Фрянке іменем краєв. інспекторів шкільних і староста Цоль іменем урядників. З дальших тоастів годить ся навести промову радника прав. п. Барвіньского, котрий з признанем підніс діяльність на поли шкільництва Віцепрезидента Плажека, яка визначала ся завсігди справедливостию супротив обох народів краю. Президент Плажек у відповіди на ту промову увіряв, що тота его провідна ідея сполучуваня обох народностий у спільній праці на поли шкільництва буде розвивати ся дальше в виду знаних переконань Є. Е. п. Намістника ґр. Потоцкого і нового Віцепрезидента дра Дембовского. Др. Плажек вніс також тоаст на честь Є. Е. ґрафа Льва Пініньского і нестора краєвих інспекторів Барановского, а відтак вніс проф. університету др. Цзельский тоаст в честь родини п. Плажека. Наконець ряд тоастів закінчив Є. Е. ґр. Пініньский старопольским „kochajmy się“, навязуючи свої слова до промови радника правительства п. Барвіньского.

— Тов—о українсько-руских правників у Львові. Ві второк дня 10 с. м. відбули ся наради над статутами тов—а українсько-руских правників під проводом п. радника Тита Реваковича. Наради відкрив др. Стан. Дністряньский, пояснюючи потребу такого тов—а і відчитав проект статута. По нараді вибрано комісию для переведеня товариства в діло. До тої комісиї увійшли: др. С. Дністряньский, радн. суду Тит. Ревакович, др. Мирослав Здерковский, др. Альфред Говикович і прокуратор Рожанковский.

— Дрібні вісти. Др. Володимир Загайкевич отворив адвокатску канцелярию в Перемишли при ул. Францішканьскій ч. 13 II поверх. — В касарни при ул. Театиньскій застрілив ся онгди артилерист Ґрінштайн. При самоубийнику знайдено лист, в котрім він пише, що до самоубийства довело его то, що старшина знущала ся над ним. Лист віддано авдиторятови. — В ночи з суботи на неділю придержав аґент поліційний підчас патрулї Йону Шпінадля, рядового 19 пп. краєв. оборони, котрий втік з войска. Дезертира віддано властям войсковим. — Около 100 фляшок шампа-

---

ли его по якімсь часі відкопали, він ожив і помер пізнійше природною смертию. Своєї тайни він не зрадив нікому і опісля его вже віхто не наслідував. Так отже й теперішні оповіданя про живцем закопаних факірів належать до байок а хто знає, чи й оповідане про Гаридаса не єсть також байкою.

Лишім же тепер факірів, нехай жиють собі здорові зі своїми штуками, а подивім ся иншій штуці, якої доказують жителї деяких островів Тихого океана. На закінчене згадаємо ще лиш, що в 1904 р. їздив по Европі індийский ученик Шрі Магатма Аґамая Ґуру Парамаганза, котрого індийский титул Шрі Магатма значить: „его сьвятість“ а додаток „Парамаганза“ означає: учитель учителів. Отже той Аґамая Ґуру умів доказати тої штуки, що після его волї серце в нім переставало бити, але всего найбільше на яких 15 секунд. О тім переконували ся всі лікарі европейскі, котрі у него були і в даній хвили брали за живчик. Аґамая Ґуру казав, що в тій хвили, коли серце в нім перестало бити ся, і кров перестала кружити, а як би він був врізав ся ножем, то не поплила би була кров лиш вода. Проби в сім напрямі однак не роблено. Додати тут ще потреба, що Аґамая Ґуру єсть дійстно великим ученим індийским, знає знаменито староіндийску мову або санскрит і їздив по Европі лиш длятого, щоби пізнати тутешних людий.

Огненний танець.

На островах Таїті і Фіджі виконують тамошні духовники від многих сот літ від часу до часу в торжественний спосіб огненний танець. Приготовленя до него суть досить прості. Рід великої плятформи, на котрій знаходить ся велике камінє, огріває ся через кілька годин огнем, доки аж не розпалить ся камінє так, що буде жаріти. Тоді виходять єреї або духовники та переходять босі по розпаленім каміню, потанцьовуючи на нім. По скінченій торжественній церемониї нарід приносить кітли з рибами та яриною, ставить їх на розжаренім каміню і варить та лагодить пир. Европейці придивляли ся нераз тій церемониї і не могли надивувати ся, як можуть тоті єреї ходити босо по так розпаленім каміню. Говорено, що єреї знають якесь тайне средство, при помочи котрого можуть ноги зробити на якийсь час невражливими на огонь; инші знов говорили, що єреї мають на підошвах у ніг так грубу шкіру, що она дуже відпорна на горяч. Але всї тоті здогади не могли пояснити того з'явища, аж остаточно цілу загадку огненного танцю розслідив і вияснив проф. Генрі Кремтон з університету Колюмбія в Америці. Він був також і першим білим, що перейшов босою ногою по розпаленім каміню.

Проф. Кремтон вибрав ся був в з кількома приятелями в розслідну подорож на острови в полудневім Тихім океанї і перебував якраз на Таїті, коли тамошні жителї лагодили ся до великого торжества огненного танцю. Провід цілої тої церемониї обняв був єрей Папа-Іша, котрого на островах уважають за послідного потомка вимираючої вже родини огненних таночників і віддають єму таку честь як би якому богови. Білим пояснив він се чудо тим, що его хоронять від попеченя чародійні молитви, які він шепче підчас церемониї.

На самім початку викопано велику подовгасто круглу яму в земли, глубоку на яких дві стопи. Відтак накладено в неї цілу масу величезних полін дерева і підпалено а на то понакладано каміня, може яких 200 каменів, з котрих кождий важив 50 до 80 фунтів. По чотирох годинах камінє розпалило ся а декотре було аж червоне і навіть аж попукало від огню. Що камінє було добре розпалене, о тім не було ні найменшого сумніву; крізь шпари межи камінєм добувала ся полумінь і церемонія могла розпочати ся.

Босими ногами перейшов єрей зі своїми помічниками через ціле то місце вкрите розпаленим камінєм. Кремтон станув був собі близько того огнища. Скоро єрей перейшов зі своїми обома учениками по каміню, пустив ся Кремтон за ним; чародій повів его і стало ся чудо, якого доси доказував лиш єрей. Білий перейшов по розпаленім каміню і єму не стало ся нічого. Кремтон спершу сумнівав ся, чи єму штука удасть ся; але остаточно відважив ся і проба удала ся; его приятелі пішли за ним і їм обом удало ся також перейти без перешкоди.

(Дальше буде).

на і старого токая вкрадено сими днями на шкоду п. Е. Денінґа радника скарбового, мешкаючого при ул. сьв. Софії ч. 3а. — В Празї відбув ся вчера при величезнім здвизї народа похорон президента ческої Академії наук Глявка. — В однім з віденьских шпиталів ствердженo оногди один случай чорної віспи. — Служниця Юстина Йоренців у Ілиї Янчера всипала до страв приготовлених на обід потовченої сірки і втекла зі служби. Йоренцівна зробила то з мести. — До ресторації Мендля Кайля при ул. Казимирівскій ч. 51 добув ся оногдашної ночи якийсь злодій і вкрав зимове пальто, 2 срібні годинники і фляшку горівки, все разом вартости 100 К.

— Обхід в память бл. п. Анатоля Вахняннна. „Львівский Боян" задумав устроїти в перших днях цьвітня с. р. величавий обхід в память свого незабутного голови, бл. п. Анатоля Вахнянина, а дохід з того обходу призначити на стипендию імени Покійного, яка за старанем виділу Тов. імени Лисенка ще сего року має війти в жите. Обхід буде складатись з лекциї про музичну творчість Покійного і з концертової части, до якої війдуть виключно твори бл. п. Анатоля Вахнянина. Музичну часть виконають мужескі і мішані хори сполучених товариств „Львівского Бояна", „Бандуриста" і хор учеників академічної гімназиї, при супроводі повної орхестри 15 п. п., а працю свою уже розділили поміж себе пп. М. Волошин, проф. Вітошиньский і Безкоровайний, п. Березовский і Конопасек. Докладна програма концерту появить ся невдовзї.

— В Перемишли відбудуть ся заходом філії руского товариства педаґоґічного в сали „Народного Дому" в часї від 14 марта до 12 цьвітня 1908 р. популярні виклади. Перший з ряду виклад мати ме літерат Гнат Хоткевич на тему „Бандура і бандуристи" в неділю дня 15 марта 1908 р. Початок викладу о год. 5 по пол. Білети можна дістати в день викладу до полудня в „Народній Торговли" а від год. 3 по пол. при касї театральній. Чистий дохід з викладів призначений на „Селяньску бурсу".

— У страха великі очи. Властителька молочарнї при ул. Снядецких ч. 7, Гонората Ґурка, пробудившись в суботу досьвіта, вийшла до кухнї і побачила там якогось незнакомого чоловіка високого росту в російскім кашкетї та перепудила ся єго так, що крикнувши з перестраху, вибила шибу у вікні і вискочила лиш в сорочці на улицю. В страху здавало ся їй, що незнакомий стрілив з револьвера і що щось повалило ся на землю. З того здогадувала ся вона, що незнакомий застріляв єї доньку. Отже викрикуючи, що забито їй доньку, бігла в сорочці аж до почтового будинку, де поліциян при помочи прохожих і служби почтової вкрив єї коцами і так відставив на інспекцию поліції. Небавком прийшла на поліцию і донька та служниця і тоді перепуджена переконала ся, що ніхто доньки не убив. Хто однак був тим незнакомим в російскім кашкетї, що так раненько вліз до кухнї, се поки що позістало загадкою.

— Перли ґрафинї Вартенслебен. Наші читателї пригадують собі о тім загадочнім щезненю дорогоцїнного перлового нашийника ґрафинї Вартенслебен в Берлинї, представляючого вартість чверть міліона, о чім ми свого часу обширно доносили. Перли тоті пропали в пів години по тім, коли ґрафиня вернувши з театру здоймила зі шиї і сховала до срібної касетки. В комнаті під ту пору не було нікого, лиш покоєва ґрафинї, котру арештовано. Надармо слїдила поліция за виновником крадежі, а покоєва випирала ся рішучо всего і дійстно не можна їй було нічим доказати, що то она вкрала, отже сими днями випущено єї на волю. Так отже пропали перли. Але де они поділи ся? Злодій не міг їх нігде продати, бо всї знатнїйші ювілери держали повідомленє о крадежи і докладний опис нашийника. Тепер же розійшла ся в Берлинї чутка, що якась панї Ґецке знає щось о тій крадежі. В два днї по крадежі, коли она стояла коло стациї трамваєвої і читала ґазету, приступила до неї якась дівчина і завівши розмову, розповіла їй, що виділа, як критичної ночи якась женщина вихилила ся через вікно з палати ґрафинї і подала щось стоячому на улиці мужчинї а той спитав єї: Чи то все? — Тепер отже пошукують за тою дівчиною, котра то розповідала.

Телеграми.

Відень 16 марта. „Korr. Wilhelm" доносить, що катар, на який занедужав Цїсар, минає нормально і не викликує обави ніякої комплікациї. Нинї катар вже минає а також і легкий кашель, сполучений з катаром, майже зовсїм минув. Нинїшну ніч перебув Цїсар в покріпляючім снї і встав в дуже добрім гуморі. Також апетит єсть добрий. Цїсар позістає в Шенбрунї, де прийме князя болгарского.

Відень 16 марта. Вчера відбула ся в президиї ради міністрів під проводом президента міністрів бар. Бека конференция, в котрій взяли участь: міністер справедливости, міністер справ внутрішних, намістник Чехії ґр. Куденгове з віцепрезидентами намістництва, президент висшого суду краєвого Весселї і шеф секциї Зіґгард. Конференция тревала з малою перервою від 10 год. рано до 7 вечером. Прийшов під наради цїлий ряд актуальних справ, також справа язикова. Нинї перед полуднем вели ся дальші наради і ще сего дня закінчать ся.

Міньск 16 марта. В публичній бібліотецї ім. Пушкіна викрито незаконні видавництва, печать білоруской „Социялїстичної Громади", підроблену печатку міскої управи і підроблені паспорти. Арештовано кілька осіб.

Париж 16 марта. В Ліонї вибух сеї ночи великий огонь у фабрици макаронів. О 3 год. рано згоріли всї фабричні будинки. Богато иньших домів стоїть в полуминї.

Париж 16 марта. Аґентия Гаваса доносить з Барцельони, що вчера настав там вибух бомби. Кількох людий згинуло.

Рим 16 марта. Вчера по полудни відбув ся з великою парадою похорон команданта македоньської жандармерії ґен. Ґеорґіса.

Софія 16 марта. Фабрика пушок Армштонґа поробила недавно тому кроки у болгарского правительства в справі основаня фабрики набоїв арматних в Болгариї. Зачувати, що в кругах урядових єсть намір приняти в засадї то предложенє, але концесия на будову фабрики має бути надана в дорозї конкурсу.

Бомбай 16 марта. В місцевости Фінвеллї арештованє якогось торговельника туземця дало причину до розрухів. Жителї місцевости ограбили ратуш, стацию поліциї і будинок судовий. Архів спалено. Поліция стріляла кільканайцять разів. Згинули 4 особи. Зареквіровано войско.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздком. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): **7·20**, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): **7·01**, **11·40**, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, **8·05**, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, **9·20***.
З Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29**, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): **6·35**, 11·02, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, **9·20**, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочкого, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·16 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).